

Čtvrtek 1. postního týdne

Est 4,17n.p-r.aa-bb.gg-hh; Mt 7,7-12

Est 4,17n.p-r.aa-bb.gg-hh

Královna Ester se utekla k Pánu, neboť se bála smrtelného nebezpečí, které hrozilo. Se svými služebnicemi ležela od rána do večera na zemi, a tak se modlila: „**Bože Abrahámův, Bože Izákův a Bože Jakubův, jsi požehnaný! Pomoz mně opuštěné, nemám mimo tebe jiného pomocníka, Pane,** neboť mi hrozí nebezpečí. Z knih svých předků jsem slyšela číst, Pane, že až do konce vysvobozuješ všechny, kdo se ti líbí. Pomoz nyní mně opuštěné, nemám nikoho jen tebe, Pane, můj Bože! Pomoz mně osiřelé a vlož do mých úst vhodnou řeč před tváří lva (krále) a učin, abych se mu zalíbila! Proměň jeho srdce, aby nenávidělo našeho nepřítele, ať zahyne on i ti, kteří stejně smýšlejí! Nás však vysvobod' z rukou našich nepřátel, proměň náš zármutek v radost a naše bolesti v záchranu!“

Mt 7,7-12

Ježíš řekl svým učedníkům: „**Proste, a dostanete; hledejte, a naleznete; tlučte, a otevře se vám!** Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu se otevře. Vždyť kdo je mezi vámi takový, že dá vlastnímu synovi kámen, když ho poprosí o chléb? Nebo když poprosí o rybu, že mu dá hada? Jestliže tedy vy, třebaže jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré dary, **čím spíše váš nebeský Otec dá dobré věci těm, kdo ho prosí. Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim,** neboť v tom je celý Zákon i Proroci.“

→ **K evangeliu: Pros, hledej a tluč (podle S. Faustiho)**

Modlitba v podstatě znamená „prosít, hledat a tlučit“. Není to ale otravování Boha, abychom na něm vymámili to, co chceme my. Naopak, je to synovský postoj s přesvědčením, že Otec mě obdaruje a že ví, co mi má dát; a totéž chce i syn (dcera) a prosí o to. Neprosíme proto, abychom přiměli Boží ruku k dávání, ale abychom otevřeli svou ruku, a tak mohli přijmout dar od toho, který je stále k dispozici každému, kdo po něm touží.

Člověk se stává tím, po čem touží; jestliže touží po Bohu, stává se jako on.

Někdy se zdá, že **Bůh neslyší!** Ale jestliže vyslyšení v dobrých věcech odkládá, je to jen proto, aby nám dal něco lepšího: stále větší důvěru v něj.

Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim. Tento verš převrací sobeckou tendenci stavět se do středu všeho. Člověk už je ve středu pozornosti Boží. Stává se takovým, jako je On, jestliže do svého středu postaví druhé.

✠ **MODLITBA**

Pane, o co tě dnes chci prosit, co hledám, na jaké dveře budu tlučit? A především: s kým se chci setkat, na čí lásku odpovědět? Pane, prosím o tebe, nejen o něco od tebe, vždyť Dárce je víc než jeho dárek... Amen.